

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมศิลปากร. เมืองน่าน โบราณคดี ประวัติศาสตร์ และศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2530.
- คงเดช ประพัฒน์ทอง. ต้นตระกูลในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทหารอากาศ, 2529.
- คนแก้ววัด. โลหะเงินกับพระเครื่อง ใน คณะพระเครื่อง ฉบับที่ 24. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟฟิค, 2535.
- จรรยา หนูคง. เลขาธิการมหาเถรสมาคม กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. สัมภาษณ์. 21 มีนาคม 2538.
- จิตติ ตึงศภักดิ์. ขายของโดยหลอกลวง. บทบัญญัติ เล่ม 25 ตอนที่ 1 (มกราคม 2511) : 40-45.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. กฎหมายกับการใช้อำนาจ : ข้อสังเกตบางประการ. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 (2523) : 393-401.
- เชเดย์ ยอร์ช. ตำนานอักษรไทย ตำนานพระพิมพ์ การขุดค้นที่พังตึกและความสำคัญต่อประวัติศาสตร์สมัยโบราณแห่งประเทศไทย ศิลปไทยสมัยสุโขทัยราชธานีรุ่งแรกของไทย. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้าของคุรุสภา, 2507.
- ทองสุก กรัณยพัฒน์พงศ์. กฎหมายอาญาภาค 2 - 3. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- ชนุกูล อารงค์ศรีสกุล. สัมภาษณ์. 12 มีนาคม 2538.
- อัญชาร สัมมาทิส. การควบคุมธุรกิจพระเครื่อง ใน สนามพระ ฉบับที่ 63. กรุงเทพมหานคร : การุณการพิมพ์, 2536.
- บดินทร์ ลุประสงค์. หนังสือที่ระลึกเปิดศาลจังหวัดสุพรรณบุรี, 2505.

บุษยเทพย์. ชีวประวัติ อภินิหาร พระคาถาชินบัญชรของเจ้าพระคุณสมเด็จพระ
พระพุฒาจารย์ (โต) วัดระฆังฯ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
เจริญผล, 2528.

บ้านเรา. นิตยสารหลักไท ฉบับที่ 668 13 (19-25 พฤศจิกายน 2537) :
27-29.

ป.เบญจรงค์. สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก. นิตยสารสนามพระ ฉบับที่ 51.
กรุงเทพมหานคร : การุณการพิมพ์, 2535.

ปรีชา สุมาวงศ์. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้.
กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2527.

ปรีดี เกษมทรัพย์, ชัยอนันต์ สมุทรวาณิช และรองพล เจริญพันธ์. อำนาจ
ความชอบธรรม และขอบเขตของรัฐในการบัญญัติกฎหมายที่จำกัดสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 3
(2523) : 379-380.

พ.ควนขุน. ศักดิ์ศรีของใบประกาศงานประกวด ใน สนามพระ ฉบับที่ 30.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟฟิก, 2536.

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระราชปรารภเรื่องพระพุทธรูปชินราช.
กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, 2505.

พินิจ สุริยาบุตร. พระกริ่งปวเรศฯ ใน คณะพระเครื่อง ฉบับที่ 32.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟฟิก, 2537.

มนัส โอภากุล. พระฯ เมืองสุพรรณ ฉบับหอการค้าจังหวัดสุพรรณบุรี.
พิมพ์ครั้งที่ 4. สุพรรณบุรี : มนัสการพิมพ์, 2536.

ลูกตาปี. พระมหาอุทุมม์ ใน คณะพระเครื่อง ฉบับที่ 27. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์กราฟฟิก, 2536.

วิชา มหาคุณ. กฎหมายและสังคม : การศึกษากฎหมายในทางสังคมวิทยา.
วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 8
ฉบับที่ 1 (มิถุนายน 2526) : 29-32.

- วีระพงษ์ บุญโญภาส. การขายของโดยหลอกลวงกับความผิดฐานฉ้อโกง.
วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 11
ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - กันยายน 2530) : 1-5.
- วัฒนาวีดิ แจ่มแจ่ม. การร่างกฎหมายลำดับรอง. วารสารอัยการ ปีที่ 9
ฉบับที่ 97 (มกราคม 2529) : 29-39.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. พระเครื่องในเมืองสยาม. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มติชน, 2537.
- สहन รัตนไพจิตร. ทฤษฎีการลงโทษ : การนิติบัญญัติ. วารสารนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (2524) : 74-82.
- สุธรรม อยู่ในธรรม. กฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการสงวนรักษาศิลป
โบราณวัตถุ. วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (ตุลาคม 2531) : 6-13.
- สมเด็จพระพุทธชินวงศ์. เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก กรรมการมหาเถรสมาคม
เจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์,
11 มีนาคม 2538.
- หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญาภาค 2-3. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.
- อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. ร่างประมวลกฎหมายอาญาเปรียบเทียบกับด้วยโทษและทฤษฎี
การลงโทษ. วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2520) : 43-46.
- อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ และพรทิพย์ เพ็ชรศิริ. แปลเรื่อง ขอบเขตของกฎหมายอาญา,
โดยไนเจล วอล์คเกอร์. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 3
(2520) : 103-119.
- อมราวดี อังคสุวรรณ. กฎหมายอาญาและอำนาจรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อย
ของสังคม. วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (ตุลาคม 2531) : 109-117.

ภาษาอังกฤษ

- Allen. Criminal Justice Legal Values and Rehabilitative Ideal.
J. Crim. L.C. & P.S. 50. (1959).
- B. Burnham. Art Theft. Its Scope, Its Impact and Its Control.
1978.
- D.J.B Hawkin. Punishment and Moral Responsibility, in Stanley
E Grupp (ed), Theory of Punishment, pp. 16-18.
- Fishman & Metzger. Legal Protection of America's Archaeological
Heritage, Ariz. L. Rev., 22 (1980): 75.
- _____. Protecting America's Cultural and Historical
Patrimony, 4 Syracuse J. Int'l. L. & Com., (1976).
- Harold Nicolson Sir. quoted n T. Vrettos, A Shodow of
Magnitude: The Acquisition of the Elgin Marbles, 1974.
- Harry C. Bredemier. Law as an Integrative Mechanism.
Law and Sociology : Exploratory Essays, pp. 74
New York : Free Press, 1962.
- Immanuel Kant. Justice and Punishment. in E.Gertwde (ed.),
Philosophical Perspective on Punishment, pp. 105-106.
- Jame F. Davis. Law as a Types of Social Control. Society
and the Law : New Meanings for an Old Profession
pp. 49. New York : The Free Press of Glencoe, 1962.
- Jeremy Bentham. the Principle of Utility, in H.Wilfrid (ed.)
A Fragment on Governmeny and An Introduction to the
Principle of Morals and Legislation, pp. 125.

- Johan Andenaes. General Preventions An Broader View of Deterrence. in Gerber and Me Auany (eds.), Contemporary Punishment, pp. 109.
- Karl N.Llewellyn. The Bramble Bush. New York : Oceana Publication, 1960.
- Legislation Against Bulldozering in New Mexico. ARCHAEOLOGY 30, PP. 277, (1977).
- Levig Archaeology. Education and India Castle Church, Bull NY St. Archaeological, 69 (1977): A. 42.
- Myerson. The Basic Theory of Optimul Auctions, in Schubik & Stark (eds.) Auctions, Bidding, and Contracting : Uses and Theory, Engelbrecht : Wiggant, 1983.
- Phalon. You Want it, I'll Get It for You, FORBES (April 1979).
- Philip Selznik. Law Society and Industrial Justice. New York : Rusell Sage Foundation, 1969.
- Ricley & Samuelson. Optimal Auctions and Competitive Bidding, ECONOMITRICA 50 (1982): 1089.
- Roscoe Pound. In My Philosophy of Law. St. Paul, Minnesota : West Publishing Company, 1941.
- Schumacher. Peru's Rich Antiquities Crumbling in Museums, NY TIMES (Aug. 15, 1983) : C at 14 col. 1.
- Steven Vago. Law and Society, New Jersey : Prentice Hall, 1981.

ภาคผนวก

จากแนวทางการแก้ไขสภาพปัญหา โดยใช้มาตรการทางกฎหมายมาบังคับใช้ในเรื่องต่าง ๆ ตามแนวทางของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อาจสรุปเป็นร่างกฎหมายพร้อมบันทึกหลักการและเหตุผลได้ ดังนี้

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง พ.ร.บ. วัตถุมงคลในพุทธศาสนา พ.ศ....

ด้วยพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย วัตถุมงคลในพุทธศาสนาถือเป็นสัญลักษณ์แทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม หรือพระสงฆ์ อันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจของพุทธศาสนิกชน แต่ปัจจุบันการค้าวัตถุมงคลได้กลายเป็นธุรกิจอีกประเภทหนึ่งที่มีความนิยมและแพร่หลายไปทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว โดยที่ยังไม่มีมาตรการทางกฎหมายใดกำกับดูแลให้การค้าวัตถุมงคลเป็นไปด้วยความเหมาะสม เป็นเหตุให้เกิดปัญหาการกระทำต่อสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา ทั้งในเรื่องการจัดสร้างการค้า การโฆษณาและสิ่งพิมพ์ เป็นไปในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม อาจมีการหลอกลวงประชาชนทั่วไปได้โดยง่าย และเป็นการเสื่อมเสียต่อภาพพจน์ของศาสนา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นขึ้นเพื่อกำกับดูแล.

ร่าง พ.ร.บ. วัตถุมงคลในพุทธศาสนา พ.ศ.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ.....พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดา กฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"วัตถุมงคล" หมายความว่าประติมากรรมที่ทำเป็นรูปเคารพแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือพระสงฆ์หรือสัญลักษณ์อย่างอื่นในพุทธศาสนา ไม่ว่าจะ เป็นนิกายใดซึ่งมิได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ

"การค้า" ให้ความหมายรวมถึงการจัดแสดงเพื่อเรียกเก็บค่าเข้าชม และการจัดการประกวดการอนุรักษ์ด้วย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการศาสนา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 การออกหนังสืออนุญาตและการออกไปอนุญาต หรือการขึ้นทะเบียนซึ่งอธิบดีต้องกระทำตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีจะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ใดเป็นผู้กระทำแทนสำหรับท้องที่นั้นก็ได้ การมอบหมายให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีประกาศมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ใดกระทำการแทนอธิบดีตามความในวรรคก่อนแล้ว คำขอรับหนังสืออนุญาตและใบอนุญาตหรือคำร้องขอต่าง ๆ ให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้น และให้ถือว่าคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งตามมาตรา ๕ เป็นคำสั่งของอธิบดี

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดสร้าง

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดสร้างวัตถุมงคลเพื่อจำหน่ายแก่ประชาชนโดยทั่วไป เว้นแต่จะเป็นการจัดสร้างโดยได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ห้ามมิให้พระภิกษุสงฆ์จัดสร้างรูปเคารพหรือสิ่งเคารพอย่างอื่น นอก จากวัตถุมงคลทั้งนี้ไม่ว่าจะมีรูปลักษณะอย่างไรใด

มาตรา 8 บุคคลที่ประสงค์จะจัดสร้างวัตถุมงคลเพื่อการจำหน่ายแก่ประชาชน โดยทั่วไป ให้ขออนุญาตดำเนินการจัดสร้างต่ออธิบดี โดยระบุรูปแบบ จำนวนการ สร้าง พิธีการสร้าง ราคาจำหน่ายและวัตถุประสงค์ในการจัดสร้าง ก่อนการจัดสร้าง ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีแล้ว จึงจะดำเนินการจัดสร้างได้

บุคคลใดที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องขอรับอนุญาตในการจัดสร้าง วัตถุมงคลตามความในวรรคแรก ให้รัฐมนตรีกำหนดรายชื่อไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 9 การอนุญาตให้จัดสร้างวัตถุมงคลตามมาตรา 8 ให้อธิบดีมีอำนาจ พิจารณาและสั่งให้แก้ไขหรือมีคำสั่งอนุญาตเพียงบางส่วนซึ่งรูปแบบ จำนวนการสร้าง พิธีการสร้างและราคาจำหน่าย ตามความเหมาะสม

คำสั่งของอธิบดีเกี่ยวกับการอนุญาต หรือไม่อนุญาต หรือให้ทำการ แก้ไข หรือมีคำสั่งอนุญาตเพียงบางส่วน ให้เป็นที่ลุล่วง

มาตรา 10 ห้ามมิให้ดำเนินการจัดสร้างหรือจำหน่ายวัตถุมงคล ไม่ตรงกับที่ ได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามความใน มาตรา 8 และมาตรา 9

ให้อธิบดีมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบจำนวนและวิธีการ จัดสร้างวัตถุมงคลจากสถานที่ผลิต รวมถึงการเข้าร่วมเป็นพยานในการทำลายแม่พิมพ์ หรือเครื่องหมายประจำรุ่นของวัตถุมงคล แล้วรายงานให้อธิบดีทราบ

หมวด 2

การค้า

มาตรา 11 ผู้ใดประสงค์จะทำการค้าวัตถุมงคล ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี การขอรับใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี การและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อยู่ติดอนุญาต ให้ถือติดออกใบอนุญาตทำการค้าให้กับผู้ขอรับอนุญาตในกรณีที่อยู่ติดไม่อนุญาต ผู้ขอรับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 12 ใบอนุญาตตามมาตรา 11 ให้มีอายุใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ได้รับอนุญาต หรือภายในวันและเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่ออธิบดีก่อนใบอนุญาตสิ้นสุด เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อยู่ติดไม่อนุญาตให้นำความในมาตรา 11 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 11 หรือมาตรา 12 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการค้า และให้ผู้รับอนุญาตทำบัญชีการค้าและบัญชีการรับซื้อวัตถุดิบตามมาตรา 14 และรักษาบัญชีนั้นไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 14 ผู้ค้าที่รับซื้อวัตถุดิบจากบุคคลที่นำมาขายต้องมีหลักฐานเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของผู้นำมาขาย ในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุดิบที่รับซื้อพร้อมทองรูปพรรณ
- (2) รับซื้อในคราวเดียวเป็นเงินเกินกว่าห้าพันบาท

หากวัตถุดิบที่มีผู้นำมาขาย เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ผู้ค้าที่ได้รับซื้อวัตถุดิบโดยสุจริต และโดยปฏิบัติตามความในวรรคแรก ให้ถือว่าเป็นการรับไว้โดยไม่รู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด และไม่จำเป็นต้องคืนให้กับเจ้าของที่แท้จริง เว้นแต่จะได้รับการชดใช้ราคา

มาตรา 15 ไม่ว่าจะเป็นผู้ทำการค้าประเภทที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือไม่ก็ตาม การตั้งวางจำหน่ายหรือแสดงวัตถุมงคลจะต้องตั้งวางบนวัตถุรองรับที่มีระยะสูงจากพื้นที่ตั้งและไม่รวมอยู่กับสิ่งอื่นที่มีใช้วัสดุเพื่อการเก็บรักษาหรือเพื่อการบูชาหรือสิ่งเคารพในลัทธิหรือศาสนาอื่น เว้นแต่ว่าสิ่งนั้นจะมีลักษณะที่ไม่สมควร

ระยะสูงจากพื้นที่ตั้งตามความในวรรคแรก ให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ให้นักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่จัดสร้าง หรือสถานที่ทำการค้าวัตถุมงคลในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจดูว่าได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามิได้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดวัตถุมงคลนั้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

บัญชีเกี่ยวกับการค้าและการรับซื้อวัตถุมงคลตามมาตรา 13 และมาตรา 14 ให้นักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นการเฉพาะ มีอำนาจขอตรวจดูได้

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 17 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 3 สิ่งพิมพ์และการโฆษณา

มาตรา 18 การโฆษณาวัตถุมงคล ที่ได้รับอนุญาตให้จัดสร้างตามมาตรา 8 ไม่ว่าจะในสิ่งพิมพ์ประเภทใด ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตจัดสร้างหรือจำหน่ายส่งข้อความที่ต้องการลงพิมพ์โฆษณามายังอธิบดีเพื่อขอรับอนุญาตก่อน

อธิบดีอาจมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของภาพและข้อความทั้งหมด หรืออาจมีคำสั่งให้แก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดก่อนมีคำสั่งอนุญาตก็ได้โดยพิจารณามีคำสั่งภายในกำหนดสิบห้าวัน หากพ้นกำหนดแล้วอธิบดีไม่มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ผู้ขออนุญาตลงพิมพ์โฆษณาด้วยภาพและข้อความตามที่ขออนุญาตได้

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา 19 วัตถุมงคลที่ซ่อนหรือฝังไว้ ซึ่งโดยพฤติการณ์ไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ หากวัตถุมงคลนั้นมีใช้โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินแล้ว และผู้พบประสงค์จะทำการจำหน่ายโดยการลงพิมพ์โฆษณา ต้องแจ้งรายละเอียดการค้นพบหรือเก็บได้พร้อมทั้งส่งวัตถุมงคลมายังอธิบดี เพื่อทำการตรวจสอบและมีคำสั่งอนุญาต จึงจะทำการโฆษณาจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปได้

อธิบดีอาจมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และความเหมาะสมของภาพ และข้อความทั้งหมด หรืออาจมีคำสั่งให้แก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใด ก่อนมีคำสั่งอนุญาตก็ได้ โดยพิจารณามีคำสั่งภายในกำหนดหกสิบวัน หากพ้นกำหนดแล้วอธิบดีไม่มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ผู้ขออนุญาตลงพิมพ์โฆษณาด้วยภาพและข้อความตามที่ขออนุญาตได้

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา 20 การลงพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับเรื่องพุทธประวัติ ประวัตินพระสงฆ์ วัด สถานที่ วัตถุมงคล หรือเหตุการณ์ใด ๆ ต้องมีบทความหรือบุคคลอ้างอิง และต้องระบุข้ออ้างอิงไว้ให้ชัดเจนในบทความนั้น

หากปรากฏในภายหลังว่า การลงพิมพ์ข้อความดังกล่าวตามวรรคแรกคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง อธิบดีมีอำนาจสั่งให้สิ่งพิมพ์ลงพิมพ์แก้ไขข้อความส่วนที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งให้บรรณาธิการ ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ได้ทราบก่อนกำหนดที่สิ่งพิมพ์ฉบับที่ลงพิมพ์แก้ไขข้อความจะออกจำหน่ายไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา 21 สิ่งพิมพ์ใดที่มีใช้ของหน่วยงานทางราชการ ซึ่งได้ลงพิมพ์เรื่องเกี่ยวกับวัตถุมงคล ไม่ว่าทั้งฉบับหรือส่วนหนึ่งส่วนใด เมื่อได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์ตาม

กฎหมายว่าด้วยการพิมพ์แล้ว จะต้องแจ้งชื่อสิ่งพิมพ์ให้อธิบดีทราบ และจัดส่งสิ่งพิมพ์ไม่น้อยกว่าสามฉบับ มาয়ั้งที่ทำการของอธิบดี ทุกครั้งที่ตีพิมพ์

มาตรา 22 ให้อธิบดีตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นตรวจบทความและโฆษณาของสิ่งพิมพ์ ว่าได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายนี้หรือไม่

หมวด 4

อัตราโทษ

มาตรา 23 ผู้ใดจัดสร้างหรือจำหน่ายวัตถุมงคลโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ตรงกับที่ได้รับอนุญาต ตาม 10 ต้องระวางโทษ

มาตรา 25 ผู้ใดทำการค้าวัตถุมงคลโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 11 หรือมิได้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 12 ต้องระวางโทษ

มาตรา 26 การฝ่าฝืนไม่แสดงใบอนุญาตหรือไม่เก็บรักษานัญชีตามมาตรา 13 หรือวางจำหน่ายวัตถุมงคลฝ่าฝืนต่อมาตรา 15 ให้นั่งงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพบ มีอำนาจให้คำเตือนเพื่อแก้ไขให้ เป็นไปตามกฎหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้ค้าที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามความในวรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษ

มาตรา 27 ผู้ใดโฆษณาวัตถุมงคลโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 18 หรือมาตรา 19 ต้องระวางโทษ

มาตรา 28 การฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามมาตรา 20 วรรคแรก หรือไม่แก้ไขข้อความตามมาตรา 20 วรรคสอง บรรณาธิการ ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ต้องระวางโทษ

มาตรา 29 การฝ่าฝืนมาตรา 21 บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา ต้องระวางโทษ

.....

ประวัติผู้เขียน

ร้อยตำรวจเอก ยิ่งเทพ จันทรังษี สำเร็จการศึกษาปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2526 และเนติบัณฑิตไทย สมัย 37 เมื่อ ปีการศึกษา 2527 ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่ง รองสารวัตรงาน 3 กองกำกับการอำนวยการ กองบังคับการสอบสวน กองบัญชาการตำรวจปราบปราม ยาเสพติด กรมตำรวจ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย